

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 11. 12 & 13. lib. 2. Regum, in quibus describitur Davidis Adulteri invitatio excusatio Uriæ, ejus mors. Correctio Davidis per Nathan. Violatio Thamaris ejusque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

mitissimus, de Ammonitis sumpsit, Legatos suos tam turpiter & profrose tractantibus, ut eos rasis barbīs & præcis pudendum in morem vestibūs domum remitterent; nam teste S. Scripturā cap. 12. *Populum ejus adducens servavit, & circumegit super eos ferrata carpenta, divisitque cultris & traduxit in typo laterum &c.* Ex quo gravi supplicio discas, quā verissimum sit illud sapientiæ effatum; *per que quis peccat, per hoc & punitur c. 11.* Adeoque in mille frustra dissecti sunt, qui vestes ad summam Legatorum confusionem eis disseuerant. Haud secus Absolom iisdem crinibūs, quos superbiæ causā nutrierat, arbori connexus miserrimè interiit. Sic Joab per insidias occisus est, qui per insidias antea occiderat Amasam. Sic Rex Agag sanguinarius audiit à Samuele 1. Reg. 14. *sicut fecit absque liberis mulieres gladius tuus, sic absque liberis erit inter mulieres mater tua.* Dixit, & arreptō ense meritas de eo sumpturus pœnas, *in frustra concidit eum.* Donastæ Hæretici, ut refert Baronius cum Sacrilegō ausu Eucharistiam è Templi Tabernaculo ablatam canibus objecissent, ab illis repentinā rabie incensis dilaniati sunt. Optimè igitur ipse Propheta regius Talionis pœnam in Ammonitas hinc statuens, Psal. 7. cantat: *lacum aperuit, & effodit eum, & incidit in foveam, quam fecit.* Ne verò tu quoque in talem incidas foveam Christiane Lector, noli peccandō eandem tibi aperire, adductis hujusque exemplis deterritus. Et quid magis foveam ad peccandum aperit, quàm occasiones peccandi vel quærere, vel ultrò oblatas non fugere? prout lapsu suō id probavit David, dum juxta effatum scripturæ c. 11. v. 2. *videns mulierem se lavantem, in ejus amorem turpiter exarsit, ex quo dein cecidit in adulterium, & crudelem innocentis Uriæ necem, planè in foveam profundissimam.*

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 11. 12. & 13. lib. 2. Regum, in quibus describitur Davidis Adulteri invitatio excusatio Uriæ, ejus mors. Correctio Davidis per Nathan. Violatio Thamaris ejusque repudiatio, cades Ammonis.

Considera I. **C**hristianam animam à rebelli carne instar innocentis N. 271. Uriæ ab adulterō Davide ad gulæ illecebras & corporis commoditates allectam, sacro præsertim quadragesimali tempore eidem respondere debere; *Dominus meus Joab (Christus videlicet) & servi*

servi Domini mei super faciem terra manent, & ego ingrediar domum meum, ut comedam, & bibam? &c. v. 11. cap. 11. Dominus meus Jesus Christus amore mei etiam sanguineas lacrymatus guttas, & ego rideam? ille in durissima jacet humo, & ego in molli culcitra stertam? ille ferreis vinculis ligatus trahitur ad Pontifices, & ego passionibus meis frenum ad carnis delicias laxem? falso accusatur ille, & tacet: & ego de veris sceleribus accusatus, Superioribus meis torrô vultu & clamitosa voce obgannire non verear? horrendis flagris sacratissimum ejus corpus discinditur, tempora perforantur spinis: & ego molli tactu blandiar corpori meo, illudquè coronem rosis? ille gemit sub gravissimo Crucis pondere, & ego excutiam omne, quod dolore corpus aut animam mœrore gravat? sed & servi Domini mei Jesu Christi cum eo lacrymante lacrymantur, cum jacente jacent, cum tacente tacent, cum ligato ligantur, cum flagellato flagellantur, cum coronato coronantur, cum moriente moriuntur: & ego hæc omnia debite Compassionis signa à me excutiam? sim solus sub tam spinoso capite delicatum membrum, tot beneficiis ab eo cumulatus? non quidem in Regem terrenum instar Davidis, sed in Christianum, Regni æterni Hæredem, ex millenis aliis unctus. Toties erutus de manu Saul infernalis, donatus omni re ad victum & amictum necessaria, & si parva hæc sunt, adjiciet mihi multo majora v. 9. cap. 12. & tamen corpori genioque meo indulurus sequar David peccantem, non sequens pœnitentem? Angelus Custos instar Nathan Prophetæ prædicat mihi: non recedet gladius, vindictæ divinæ, de domo tua, nisi cum Davide exclamem pœnitens v. 13. cap. cit. peccavi! nisi pariter cum eo jejunem, & jaceam super terram, meditandò passionem illius, qui pro peccatis meis instar innocentis Uriæ occisus est. Talibus ò Christiane! te verbis alloquere, & nisi marmoream in rupem mutatus sis, moveberis, ut dicas cum Uria citato locò: non faciam hanc rem. Non faciam, ut ultrâ vacem deliciis carnalibus, sed ibo cum Uria in castra, bellum Domini mei patientis visurus, & imitaturus.

N. 272. Considera 2. Quam vera dixerit Clemens Alexand. lib. 2. Pædag. c. 15. dicens: Amantium corda volutilla sunt, amorisque incitamenta extinguuntur sæpe pœnitentiâ, amorque sæpe vertitur in odium, quando reprehensionem senserit satietas. Manifestò enim exemplò veritatem hanc probavit Amnon filius David, dum S. Scripturâ teste c. 13. v. 15. exosam eam habuit (Thamarem videlicet sorroem suam, à se corruptam) odio magnò nimis:

ita

ira, ut majus esset odium, quò oderat eam, amore, quò ante eam dilexerat. Inter alia amoris impuri incitamenta, quibus lasciva illa mulier Prov. 7. v. 17. incautam juventutem in suas casses rapere nitebatur, odores exstittisse refert Salomon, cujus verba sic legit Vatablus: *cubile meum odoratum reddidi.* Verùm, quod hac in parte nostro plurimùm deservit proposito, est hoc: quòd mulier illa ad excitandum odorem fallacissimum usa sit aloë & myrrhâ amarissimâ, dum ipsa fatetur: *asperxi cubile meum myrrhâ & aloë.* Ut innotescat, impurum inter amorem & amaritudinem non tam vocum, quàm rerum dari magnam affinitatem, quod ipsum propriâ doctus experienciâ fatetur Salomon Eccles. 7. dicens: *inveni amariorum morte mulierem. Mulier autem morte amarior* ait Hugo Cardin. in Eccles. *est carnis Voluptas.* Sicut mel faucibus & palato oris immissum, mirâ quidem dulcedine partes illas recreat; at vix transmissum in partes stomachi in bilem & fel degenerat, universo corpori nocivam; ita carnalis voluptas & suavis fœminarum amor mel in merum fel permutat, *Septuagintâ dicentibus: mel distillat in labiis fornicaria, qua ad tempus impinguat fauces, postea verò felle amariorum invenies.* Ad hoc uberiùs declarandum Eusebius Emislenus similitudinem affert eorum, qui labra vasis, in quo epotandum venenum clauditur, saccharò imbuunt, ut eò faciliùs contingat, absorberi venenum. Asserit ergo homil. 3. ad Epiph. *virus amaritudinis obscurant fraude dulcedinis. Mel est, quod ascendit in labia, fel est, quod descendit in viscera.* Testabitur hoc sibi evenisse Amnon, miserimè in mensa & regali Triclinio necatus. Quare plura non afferens exempla coronidis locò te adhortor Christiane, ut si corporis & animæ tuæ salutem optes, nil magis exosum habeas quam veneris amorem. Nam principium dulce est, sed finis amoris amarus.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 14. 15. & 16. lib. 2. Regum, in quibus describitur Davidis ira mitigata per Thecuitidem. Revocatio Absolonis & reconciliatio cum Patre. Ejus conjuratio. Fuga Davidis. Fidelitas Ethai. Contumelia Davidi illata à Semei.

Considera I. **C**onsilium illud, quod Joab dederat ad placandum N. 273. Davidem, qui implacabili odiò ferebatur in Absolonem

A a 3

nem